

Република Србија
ВРХОВНИ СУД
Рев 25605/2023
06.03.2024. године
Београд

Врховни суд, у већу састављеном од судија: Јелице Бојанић Керкез, председника већа, Весне Станковић, Радославе Мађаров, Марине Милановић и Зорице Булајић, чланова већа, у парници тужиле АА из ..., чији је пуномоћник Марко Димитријевић, адвокат из ..., против туженог „СББ“ д.о.о. Београд, ради накнаде штете, одлучујући о ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 2287/23 од 14.03.2023. године, у седници одржаној 06.03.2024. године, донео је

РЕШЕЊЕ

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији тужиле изјављеној против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 2287/23 од 14.03.2023. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ као недозвољена ревизија тужиле изјављена против пресуде Вишег суда у Крагујевцу Гж 2287/23 од 14.03.2023. године.

Образложење

Пресудом Вишег суда у Крагујевцу Гж 2287/23 од 14.03.2023. године, одбијена је као неоснована жалба тужиле и потврђена пресуда Основног суда у Крагујевцу П 10726/21 од 08.06.2022. године, којом је одбијен тужбени захтев за обавезивање туженог да тужилци на име накнаде штете на основу увећане потрошње заједничке електричне енергије услед инсталирања појачивача туженог број ..., за период од 01.04.2015. године до 31.03.2018. године исплати укупно 297,69 динара, у појединачно означеним месечним износима са законском затезном каматом од доспелости до исплате, те одлучено да свака странка сноси своје трошкове парничног поступка.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену тужилца је благовремено изјавила ревизију, због погрешне примене материјалног права, с позивом на члан 404. Закона о парничном поступку.

Одредбом члана 404. став 1. Закона о парничном поступку („Службени гласник РС“ број 72/11 ... 10/23) прописано је да је ревизија изузетно дозвољена због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која не би могла да се побија ревизијом, ако је по оцени Врховног суда потребно да се размотре правна питања од општег интереса или правна питања у интересу равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и ако је потребно ново тумачење права (посебна ревизија).

Спорно потраживање односи се на удео тужиље у плаћању утrophка електричне енергије за заједничке делове зграде, настале инсталирањем појачивача сигнала услуге коју пружа тужени. Код утврђења да стан тужиље има инсталирану опрему туженог, односно да користи услуге туженог на основу закљученог уговора, одлука је у складу са праксом Врховног суда у битно истоврсно чињеничним и материјалноправним ситуацијама, па не постоје правна питања која би налагала потребу одлучивања о изјављеној ревизији у смислу напред наведене законске одредбе.

Из изнетих разлога, на основу члана 404. став 2. ЗПП одлученој је као у ставу првом изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије као редовне по члану 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни суд је утврдио да је ревизија недозвољена.

Одредбом члана 468. став 1. ЗПП прописано је да су спорови мале вредности они у којима се тужбени захтев односи на потраживање у новцу које не прелази динарску противвредност 3.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Одредбом члана 479. став 6. ЗПП прописано је да против одлуке другостепеног суда у спору мале вредности није дозвољена ревизија.

Тужба је поднета 17.05.2018. године, вредност предмета спора у смислу члана 28. ЗПП по смањеном захтеву из поднеска од 20.03.2019. године је 297,69 динара и поступак је спроведен по правилима о споровима мале вредности.

Из изнетих разлога, на основу члана 413. ЗПП, одлучено је у ставу другом изреке.

**Председник већа – судија
Јелица Бојанић Керкез,с.р.**

**За тачност отправка
заменик управитеља писарнице
Миланка Ранковић**